

Efkar

– murat-kartal · 11 Nisan 2010

Bir yanım efkâr benim
Kıyısız denizlerde dolaşıyorum
Sustuğumdan beridir biliyorum,
Kelimelerin kanattığını.
Ne zaman yelken açsam,
Rüzgârın esişinde kayboluyorum.

Yürekler taşıyorum ellerimde
Kırılmış kanatılmış,
Ben halkım...
Susunluklarda kayboluyorum.

Direnış çiçekleri açıyorum
Kuru dallarımda,
Tomurcuğa hasret baharlar.

Yüzler taşıyorum yüzümde
Çöl mavisi çatlaklar gizliyorum
Yüreğimin bir köşesinde.

Ben Antartika da efkârım,
Somali`de açlıktan kazanmış
Midelerde şiirsel açlıklar görüyorum
Bir lokma ekmeğe,
Mısralar yazıyorum...

Amerika`da pentagonda dört köşeyim ben
Zulümler taşıyorum,
Duvarlar örüyorum metre karelerce
Utanç duvarları büyütüyorum.

İrlanda`da bir çocuğun ellerinde
Mitralyözler taşıyorum
Kan kusuyor namlularım.

Çıgıllıklar atıyorum
Totemlerinin etrafında
Barış çubuklarından
Savaş tamamları eşliğinde
Kızılçık şerbeti içen
Derilerinde,
Güneşi kızılar resmetmiş
Bir halkı anıyorum...

Ben efkârım işte...
Boş bardakta çalkalanan fırtınayım yani
Dağlarda keçimemesindeki süte aç,
Gerillayım...
Direniş çiçekleri açıyorum
Eteklerinde yediğim yaban otlarını
Sofralarınızdaki beyaz undan
Ekmeklerinize banıyorum

Ben ayazlarda
Üşümüş bir çocuğun
Hıçkırıklarını taşıyorum
Parmak uçlarımda ölümün beyazını
Morluğunu taşıyorum
Sobalarda dem tutan
Bir çayın özlemi yüreğimde
Efkâr efkâr sigaramda yanıyorum

Ben Kara köydeyim,
Fahişe kahkahaların
Ardına gizlenmiş hüznüm yani
Satılmış bedenlerden dem vuruyorum
Satılmış beyinleri unutuyorum....

Kaldırımlarda,
Eli titrek satıcının
Reklâmsız soluklarından alıyorum
İçim üşüyor o nefeslerde
Boram boram efkâr kokuyorum

Yollar yürüyorum
Çıkmaza taşıyan yollar
Ne zaman Filistin`e varsam
Elinde taş tutan bir çocuk oluyorum
Bir annenin yüreğine takılıyorum
Çocuk çocuk kanıyorum.

İntiharlar döküyorum İsrail`in sınırlarına
Ben el yapımı bombalara
Çocuklarımın adını veriyorum
Renklerini yeşile kırmızıya boyuyorum
Yeşil Cennetler özleminde,
Kızıl kan kusuyorum.

Dünya dönmeyi bırak artık
Efkâr efkâr boşluklar yaşıyorum
Senin sonsuzluğuna inat
Son ihanetleri yaşıyorum
Bir gelincik kokusunda
Baharlaşıyorum...

Efkar efkar diziyorum baş kaldırışlarımı
Bir şiir dilinde dolaşıyorum dünyayı
Şair oluyorum
Ak sayfaya siyah kelimeler yüklüyorum
Uyanırsınız diye bekliyorum
...../Yazıyor susuyorum...

Murat Kartal